

لویہ جرگہ سال ۱۳۰۹ هـ.ش (۱۹۳۰م)

باسقو ط دولت اما نی وبر سر اقتدار آمدن بچه سقا دورہ نہ ماہہ و حشت و بر بریت در کشور سا یہ افکند تما می ریفورم های اصلا حی دورہ اما نی به خاک یکسان شدہ و از پیشرفت و ترقی خبری نبودہ و اغتشاش دا خلی سراسر کشور را فراگرفته بود . قابل تذکر است کہ بوجود آمدن این رویداد اسف انگیز امپریالیزم انگلیس نقش اساسی را داشته است .

رو حیه ضد انگلیستی دولت «جوانان افغان» آنان را و ادارہ سا ختہ بود تا از هیچ گو نہ تو طئہ گری جہت سقو ط این دولت کہ رو حیہ خوب مردمی داشت ، دریغ نور زد و همان بود کہ با کار بست چال و نیرنگ های شان توانستند نمایندہ شان (حبیب اللہ بچہ سقا) را روی صحنہ آورده و آفتی را بر سر مردم و کشور ما نازل نمایند .

به هر حال نہ ماہ گذشت بچہ سقا از بین رفت و جایش را بہ نادر شاہ گذاشت . (توضیح چگونگی از بین رفتن بچہ سقا و بر سر اقتدار آمدن نادر شاہ در این یادداشت نمی گنجد)

بعد از اینکه محمد نادر شاہ بر تخت شاہی نشست در سال ۱۳۰۹ هـ.ش لویہ جرگہ را دعوت کرد تا بتواند بوسیله آن وضع ناهنجاری کہ در دورہ سقاوی بوجود

آمده بود از بین برد و امن و آراش را در کشور بیاورد
باصدور فرمان جری که حدود ۳۰۰۰ نماینده از سراسر
کشور در کابل جمع شده و در ۱۸ سنبله ۱۳۰۹ کارش
آغاز گردید.

لویه جرگه سال ۱۳۲۰ هـ، ش (۱۹۴۱ م)

جنگ جهانی دوم آغاز شد و آتش کین و خشم آن
کشورهای اروپایی را در کام خود فرو برد و به کشور
های آسیای شرقی نیز رسید و بود. در چنین روز-
گاری دولت افغانستان جهت حفظ سیاست بیطرفی و داخل
نشدن در میدان حرب به دعوت لویه جرگه پرداخت
و در ۱۴ عقرب ۱۳۲۰ به اشتراک یک هزار نماینده
انتخابی مردم کار جری که آغاز شد و یکبار دیگر موقوف
بی طرفی افغانستان تأیید و تصویب گردید. که با
چنین تصویبی کشور و مردم ما از شر جنگ آدم سوز
فاشیستی رهایی یافت.

لویه جرگه ۱۳۳۴ هـ، ش (۱۹۵۵ م)

مسأله حق تعیین سرنوشت پشتونانها و خط دیورند از
مسایل مبرمست که اختلافات اساسی بین کشورها و
حکومت پاکستان را بوجود آورد است. بعد از ایجاد
حکومت پاکستان و دست درازی آنها به مناطق پشتون
نیشنی آن طرف مرزها، حکومت افغانستان سعی و تلاش
همیشگی داشته تا دست تجاوز آنها را از سر پشتونها کوتاه
شده و بگذارند تا آنها خود سرنوشت شانرا تعیین نمایند.

همین مسأله و اختلاف نظر سبب شده که مناسبات میان دو کشور را هر چه بیشتر تیره ساخته و حتی گاهگاهی زمینه تجاوز به حاکمیت دولتی ما را فراهم سازد به همین دلیل در ۲۴ عقرب ۱۳۳۴ نخستین جلسه لویه جرگه در کابل دایر گردیده و فیصله نمود که افغانستان ضرورتاً پشتون‌ها را که ملیت هم نژاد و هم کلتور با ماست در تعیین سرنوشت شان یاری رساند، هم چنان این جرگه بزرگ به حکومت مشوره داد تا آماده‌گی لازم جهت دفاع از خویش داشته و خود را مجهز و تقویه نماید. همچنان این جرگه مسأله دوستی افغانستان را با اتحاد شوروی مورد تأیید قرار داد.

به جرگه در سال ۱۳۴۳ ه. ش (۱۹۶۴ م) :

گذشته رومان، انکشاف حیات اجتماعی و ظهور جنبش‌های دموکراتیک را در کشور، شدت میبخشید حلقه‌های روشنفکران در هر کجا سخن از نهضت و ترقی میزدند و تقاضای آزادیهای بیشتر را داشتند.

قانون اساسی که ۳۴ سال قبل تصویب گردیده بود دیگر نمیتوانست مطابق با زمان باشد بناء تحت همین فشار محمد ظاهر شاه ناگزیر شد تا کمیسیونی را جهت تسوید قانون اساسی توظیف نماید و بعداً قانون متذکره در لویه جرگه مورد تصویب قرار گیرد. جرگه بتاريخ ۱۸ سنبله ۱۳۳۴ در کابل دایر شد این جرگه بزرگ ملی علاوه بر تصویب مسوده قانون اساسی بر دو مطلب دیگر که در جرگه

های قبلی نیز بر آن بحث و مذاکره شده بود تماس گرفته
و اعلامیه را در زمینه صا در نمود و این دو مساله به رت
است از تایید سیاست بیطرفی افغانستان و دفاع از حقوق
برادران پشتون و بلوچ .

لویه جرگه ۱۳۵۵ (۱۹۷۶م):

محمد داود خان در نخستین ماههای حکومت جمهوری
کمیسیونی را جهت تسویید قانون اساسی موظف ساخت.
کمیسیون متذکره قانون اساسی کشور را تهیه نموده و بعد از
بررسی و مطالعه آنرا آماده تقدیم به جرگه کبیر مشورتی
یا لویه جرگه نمود . جرگه روز دهم دلو ۱۳۵۵ با اشتراك
۲۲۲ نماینده در کابل دایر شدند . لویه جرگه علاوه بر
تصویب قانون اساسی اجراءات دولت را به بررسی گرفت و
رئیس جمهور افغانستان را برای شش سال انتخاب نمود.

لویه جرگه ۱۳۶۰، (۱۹۸۱م):

واما لویه جرگه ۱۳۶۰ از لحاظ ماهیت با تمامی جرگه
های قبلی تفاوت بنیادی دارد . ح. د. خ. ا. از آغاز مبارزات
طبقاتی اش بدین باور بود که نجات خلق های ستمدیده و
زجر کشیده از قید ظلم و بیعدالتی ها نیاز به تشکل
آنان داشته و — از راه مشورت ، همدلی ، یکدستی
ویک رنگی دشوار خواهد بود تا به ایجاد جامعه شگوفان نایل
آمد . با حفظ این مطلب که بعد از پیروزی انقلاب
شکوهمند ثور زمینه ایجا د سازمانهای اجتماعی فراهم شده

ویکی پی دیگری هسته گذاری شدند ، در شرایط انقلابی
 بخصوص در شرایط مبارزه با نیرو های مخالف آشتی
 ناپذیر و تحقق دیگر گونی های انقلابی ضرورت تشکل نیرو و
 های وطنپرستانه کشور در یک سازمان وسیعتر وجود داشت.
 حزب دموکراتیک خلق افغانستان با در نظر داشت
 این اعتقاد که جرگه های محلی نه تنها هسته یک
 تشکل اجتماعی در سطح محل بوده بلکه حلال مسایل مهم
 حیاتی ملی است ، همیشه آنها را ، مورد توجه قرار داد .
 چنانچه در (جدی ۱۳۵۸) توجه به تشکیل جبهه ملی بمنظور
 سهمگیری توده های مردم در امر تأمین زندگی صلح آمیز و
 اعمار افغانستان انقلابی ، صورت گرفت .

لویه جرگه ۱۳۶۴ هـ ، ش (۱۹۸۵ م) :

همچنانکه قبلا متذکر گردیدیم بعد از پیروزی انقلاب
 ثور امپریالیزم جهانی بنا بر خصلت غارت گرانه اش دست
 به توطئه ها و دسائیس زده پیوسته مذبحخانه تلاش میورزد
 تا جلو رشد و تکامل جامعه ما را گرفته نگذارد مردم ما در
 بهروزی و کامگاری حیات به سر ببرند . به همین علت
 در سال ۱۳۶۴ که دامنه مداخلات بیشرمانه آنان بیشتر
 از پیش وسعت پیدا کرد ، بنابر رسم و عنعنه نیا کان
 ح.د.خ.ا، منحیث نیروی رهبری کننده جامعه یکبار
 دیگر لویه جرگه این مظهر اراده خلق را دعوت نمود تا
 باشد بخاطر حفظ استقلال سیاسی ، تمامیت ارضی و
 حاکمیت ملی کشور فیصله یی را صادر نمود و وبخاطر قطع

B

4.52

SAH
5816

انتشار است کمیته دولتی طبع و نشر ج ۱۰۰
مطبعه دولتی

مداخلات بیگانگان و نجات مردم از شر این ناکارانه
تصمیم اتخاذ نمایند. همچنان این جرگه بزرگ ملی سیاست
داخلی و خارجی ج.د.ا، مورد تأیید و تصویب قرار داده بر
دوستی دیرینه و عنعنوی افغانستان و اتحاد شوروی باز هم
صححه گذاشت.

واپسین سخن :

واینک بر بنیاد رسم بس نیکو و پسندیده پدران و با در
نظر داشت عنعنات ملی و مذهبی، حاکمیت مردم می ما
بنابر خصوصیت همیشگی اش بار دیگر به نماینده گان حق
خلق، بمردم روی آورده جرگه بزرگ ملی آنان را دعوت
نموده است. اینبار جرگه بزرگ وطنی بخاطر قطع
جنگ خانمانسوز و برادر کشی و بخاطر میهن و مردم
بلاکشیده ما از آتش کینه و نفاق و بخاطر تامین امنیت
سراسری در کشور بر گذار میگردد. لویه جرگه این
حلال دشواری ها و مشکلات، این مظهر اراده نیکو ی مردمان
ما بخاطر خیر و فلاح، اینبار در شرایطی بر گذار میگردد که
حاکمیت انقلابی بخاطر تامین صلح و امنیت در کشور و
بمنظور قطع آتش جنگ مصالحه ملی را اعلان نموده
و درین راه گامهای عملی سودمندی برداشته شده است.
متیقن هستیم لویه جرگه همچنانکه در طول تاریخ بیش
از هزار ساله اش در مواقع ضرور تصمیم با ارزشی
گرفته و آنرا در منصفه اجرا گذارده باز هم تصمیمی اتخاذ
خواهد نمود که با پیاده نمودن آن در میدان عمل خیر و فلاح
نصیب مردم ما خواهد گردید. (ختم)

پیش‌گفتار

عنعنہ تدویر جرگہ‌ها را به‌مثابه یک رسم پسندیده و افتخارآمیز از پدران و نیاکان به‌ارث برده‌ایم جرگہ‌ها به‌مثابه مظهر اراده خلق بخاطر حل معضلات و دشواریها یک میان‌اقوام و ملیت‌های ساکن در کشور بوجود آمده و حتی در روزگاری که مساله دفاع از وطن، استقلال، حاکمیت ملی، تمامیت ارضی شرف و حیثیت مردم در برابر دشمنان مطرح بوده، دایر گردیده و با فیصله‌های سازنده اش ضربه خوردکننده برخائین و دشمنان وارد آورد است.

مردم افغانستان در طول تاریخ پر افتخارشان پیوسته سعی نمود تا در قضایای مهم و حیاتی، نمایندگان خود و یش را غرض رسیدگی به آن در یک منطقه متمرکز

سازند و مشکل ایجاد شده را در میان گذارده و راه حلی
برای آن جستجو نمایند.

فکر تشکیل این اجتماعات تاریخی (لویه جرگه‌ها) منجیت
میراث گرانبها و پیران جگنشتگان ما از قرنهای بدینسو
رایج بود و در مواقع لازم به کار تدویر آن پرداخته
اند.

درست روزگاری که مردم کشور ما از حیات گله‌داری
وارد مرحله حیات طایفوی قبیلوی شدند، در تنظیم
امور مربوط به زندگی اجتماعی شان جهت اخذ
مشوره، نظریات و افکار تمام طبقات و اقشار جامعه
دست به ایجاد مجالسی زدند که یکی از آنان بنا به «سبها»
یاد میشد. درین جرگه رویدادهای کویک سیاسی و اجتماعی
دهو قریه حل و فصل میگردد.

این اجتماع کویک یک خصوصیت برجسته داشت و
آن اینکه زنان در پهلوی مردان سهم مساویانه در حل
مسایل ملی آر یا نای کهن داشتند. به همین ترتیب
در آر یا نای قدیم جرگه دیگری بنا به «سمیتی» نیز وجود
داشت که در آن همانند جرگه «سبها» هر کس نمی-
توانست اشتراک نماید بلکه صرف بزرگان و اعیان
درین مجلس راه داشتند. بوسیله همین مجلس شاه در
آر یا نای کهن انتخاب میشد.

در دوران زمامداری کنشکای کبیر (۱۲۰-۱۶۰م)
نیز جرگه بزرگ مذهبی دایر گردیده بود. کنشکا به
مثابه یکی از معتقدین دین بودایی با مشوره علمای این

کیش بخاطر آوردن بعضی تعدیلات در اصول کیش
کیش بودایی با شرکت ۵۰ تن از علمای متبحر، جرگه
دایر نمود و در زمینه فیصله‌های صادر نمودند.

بر هر آنچه درین جرگه‌ها میتوان حساب کرد مسأله
تعمیل فیصله‌های آنها در عمل است و در نظر داشت
شئون افغانستان، هرافعانی که در جرگه شرکت می‌ورزد
خود را مکلف به عملی نمودن فیصله و تصاویر جرگه
میداند. این عنعنه نیک تا امروز برای هر افغان قابل
قبول بوده و در وجود جرگه‌ها و لویه جرگه به صورت
دقیق تر و منسجم تر تبلور یافته است. بطور کل میتوان
گفت که جرگه‌های ملی در طول تاریخ کشور مابخصوص
در قرن ۱۷-۱۸ و به طور مشخصتر در قرن ۱۹ افغان-
نستان نقش موثری را در حفظ استقلال و مبارزه بر
ضد بیگانگان ایفا نمود. حتی گاهگاهی اراده
مردم مابنی بر تشکیل جرگه‌های ملی قیام‌های ملی را در
پی داشته است به گونه‌ای مثال میتوان از تشکیل جلسه
ملی که منجر به قتل مکناتن زما مدار با صلاحیت انگلیس
شده، نام برد که بعد از شورای متشکل از مبارزان
ملی وزیر اکبر خان را طی جرگه منحیث رهبر ملی
پذیرفتند.

در یادداشت حاضر اگر قرار باشد جرگه‌ها را با
تمام خصوصیات آن بررسی نمائیم دشوار خواهد بود،

بنّا پاك ديد مختصر بر سير كرو نوولو ژيك آن در کشور
از گذشته های دور تا امروز زاکتفا میکنیم .

جرگه تاريخی ۱۰۸۸ ه . ش (۱۷۰۹ م)

بعد از سقوط دولتي پشيدا ديان . آريا ناکه بر
بنیاد گه های ملی (سبهاوسمیتی) بوجود آمده بود،
تا تشکیل دولتي هو تکیان قندها ر قسمت عمد حیات
اجتماعی مردم ما را مبارزات اجتماعی و سیاسی در بر می-
گیرد که بمنظور حفظ استقلال سیاسی و بهبود حیات سیاسی
و اجتماعی صورت گرفته است . این مبارزات در طول
تاریخ آریایان قدیم، بیانگر سهم فعال مردم در امور
مربوط به زندگی شان بوده است بخصوص در جر-
یان قرن هفده که جنبش های ملی ضد مغولی را به
رهبری بایزید و شانوخوا شحال ختك بو جود
آورد . اما جرگه تاريخی ۱۰۸۸ که به رهبری میرویس
خان هوتک بمیان آمد . از ارز شمندی خاصی برخوردار
بوده و توانسته است نقش موثری در دگرگونی حیات
سیاسی و اجتماعی جامعه مایفا نماید .

زیرا بعد از سقوط دولت تیموریان هرات و متلاشی
شدن وحدت ملی زمینه خوب تعرض صفوفیان در
خاک ما مساعد گردیده بود و آن دولت با استفاده از
شیوه تفرقه اندازی و تعصبات مذهبی توانسته بود بوسیله
نمایند ه شان گرگین دقیقا آتش ظلم و ستم را در قندهار
بر افروز د که تحمل چنان وضع بر افغانان دشوار

بود بنا در صدد از پادراوند ااختن گر گین بر آمد ند درین جرگه
 غیر از میرویس خان هو تکی بزرگ مردان دیگر ی نیز
 چون سیدالخان ناصری، بابو جان بابی ملا پیرمحمد
 میاجی، بهادر خان و دیگران نیز سهم داشتند که نقش
 هر کدام شان بر جستگی خاص خودش را داشته است.
 خصوصیت متبارز این جرگه در آن بود که برخلاف
 سابق روسای قبایل ابدالی، غلجایی، تاجیک، هزاره
 از بک و بلوچ بشمول ملاحای متنفذ من حیث یک نیروی
 واحد ملی متشکل گردیدند.

جرگه ملی و تاریخی «شیر سرخ» سال ۱۱۲۶ هـ، ش
 (۱۷۴۷ م)

با سقوط دولت هوتکیها دست تسلط ایرانیان دو-
 باره بر کشور آزاده مآدراز شد و نادر افشار تحت
 تصرف در آوردن هرات، فراه، قندهار و بعضی از
 قسمت های دیگر کشور راهی هندوستان گردید، باز هم
 گرانیه بار تسلط بیگانگان میهن پرستان ما را به تحرك
 بیشتر واداشت.

با کشته شدن نادر بدست افسران قشون افغانی که
 در لشکر نادر بود به قوماندانی نور محمد غلجایی و احمدخان
 ابدالی رهسپار قندهار شده و با اقوام دیگر چون ازبک
 ها، تاجیک ها، هزاره، و بلوچ فکر تشکیل جرگه یی
 را کردند که بوسیله آن بتوانند سر نوشت کشور را تا مین
 نمایند.

جرگه در سال ۱۱۲۶ هـ ش (۱۷۴۷ م) درمزا ر «شیر سرخ»
دایر شد و بعد از ۹ روز زمبا حثه و جلسات پیهم احمد
خان ابدالی را به حیث پادشاه افغانستان انتخاب نمود.

این جرگه سی و هشت سال بعد از اولین جرگه ملی
در شهر قندهار تدویر یافت که همانند جرگه اولی منجر
به تشکیل دولت مقتدر د ر کشور گردید. جرگه سال
۱۱۲۶ نیز تأثیرات بزرگی را در تاریخ کشور از خود بجا
گذاشته است زیرا پادشاهی احمد خان ابدالی
افتخارات افغانستان هر چه بیشتر از پیش گردید.

احمد شاه بابا همانطوریکه با آرای جرگه به پادشاهی
رسید به همان ترتیب با حمایت اقوام مختلف توانست
به تشکیل یک امپراتوری وسیع و مستحکم دست بزند.
لویه جرگه ۱۸۶۵ م : (۱۲۴۴ هـ، ش)

با اینکه امیر شیرعلی خان باریکه سلطنت تکیه زد بحران
شدید داخلی را منگیرش شد زیرا افغانستان در دوره
تسلط محمد زایی ها یعنی از آغاز حکمرانی این خاندان
تا عهد وی دستخوش اداره ملوک الطوائفی بوده و بیشتر
از خیم قرن فشار بر طبقات ستمکش جامعه زمینه را برای
زد و خورد های داخلی مهیا ساخته و اختلافات و منازعات
قومی و قبیله ای را شدت بخشیده بود امیر ناگزیر
بود امنیت داخلی کشور را تأمین نموده و منازعات را
از بین ببرد تا باشد راه عملکرد برای برنامهای اصلاحی
اش باز گردد. و برای این منظور دست به تشکیل لویه

چر که زد که در آن دو هزار نمایند ه از تمام طبقات و -
اقشار اقوام و ملیت های ساکن کشور شرکت جستند.
این جر که بزرگ ملی در تاریخ قرن ۱۹ کشور از اهمیت شا-
یا نی بر خوردار است از پیرا با تصامیم و فیصله ها یکه در
جر که اتخا ذ گردید منازعات خیلی شد ید دا خلی که جامعه
را بسوی بد بختی میکشا ند از بین رفته گام موثری در
جهت تا مین امنیت دا خلی کشور بر دا شته شد .

جر که ملی و عمومی ۱۲۹۴ ه. ش (۱۹۱۵ م)

این جر که در دو ر ه حبیب الله خان در روز گار
جنگ جهانی اول دا یر شده بود موقوف بی طرفی افغان-
نستان را در جر یا ن جنگ تا ئید نمود ه است ، با حفظ
این مطلب که عده یی از اشتراک کننده گان جر که سخت
خواستار آن بود ند تا جهاد علیه انگلیس ها آغا ز گردد
ولی با استفاده از احساسات مذهبی مردم و روش های
دیگری که نزد درباریان و جود داشت شاه ملین جر که
را فر یفته و آنرا از جهاد با انگلیس باز دا شتند و به
این ترتیب تنوا ستند خوش خد متی را به انگلیس ها
انجام دهند . اما روح استقلال طلبی آزاد منشی و ضد
انگلیسی مردم ما در و جود مبارزات آزاد یخوا ها نه
«جوانان افغان» که از بزرگان دولتی نیز در رهبری آن
قرار دا شتند قوت بیشتریافته و سر انجام در عصر
امانیه جهاد علیه انگلیس ها و بخاطر بدست آوردن
استقلال سیاسی کشور را آغاز گردید .

جرگه ۱۳۰۱ ه.ش (۱۹۲۲م)

بعد از احراز استقلال و غلبه بر انگلیس ها شرایط نوین سیاسی اجتماعی در کشور بوجود آمد. تغییراتی در وضع زندگی مردم پدید آمده تحرك و جنب و جوش ایجاد شد. گه در پیشا پیش آنان شاه امان الله جوان و ترقی پسند کشور قرار داشت. شاه به خاطر تغییر وارد آوردن و بهبود وضع زندگی دوم طر حهای اصلاحی پیش کشیده و سعی مینمود تا در عملکرد آنان رای عامه را نیز بیگیرد. به همین ترتیب از اولین کارهای بزرگ (امان الله خان یکی تسوید قانون اساسی و در معرفی آرای عامه قرارداد آن بود، شاه در ۱۳۰۱ ه.ش جرگه کبیر ملی را در شهر جلال آباد با اشتراك ۸۷ نفر تشکیل کرد تا بر مسوده قانون اساسی غور نموده و در فضای کاملاً آزاد نظریات شاه را که منافع مردم در آن نهفته بود ارائه نمایند، و در همین جرگه تصویب شد تا از آن تاریخ به بعد در هر سه سال یکبار لویه جرگه دعوت شده و مسایل ملی و اجرات دولتی را به بررسی بگیرد.

لویه جرگه ۱۳۰۳ ه.ش (۱۹۲۴م)

بعد از تصفیه حساب با انگلیس و بدست آمدن استقلال سیاسی کشور حکومت به رهبری شاه امان الله در صدد بوجود آوردن ریفورم های اصلاحی برآمده و طوری تنظیم گردید که در دو مرحله این ریفورم ها مورد

عملکرد قرار گیرد در مرحله اول گام عملی جهت تحقق اصلاحات طرح شده بر داشته شده و یک نهضت عظیم اجتماعی و فرهنگی در کشور آغاز گردید جهت تحقق مرحله دوم اصلاحات و تصویب مواد مندرجه قانون اساسی سال ۱۳۰۱ امیر امان الله خان دست به تشکیل جرگه بزرگ ملی (لویه جرگه) زد و در سال ۱۳۰۳ جرگه نخستین قانون اساسی افغانستان را تصویب نمود.

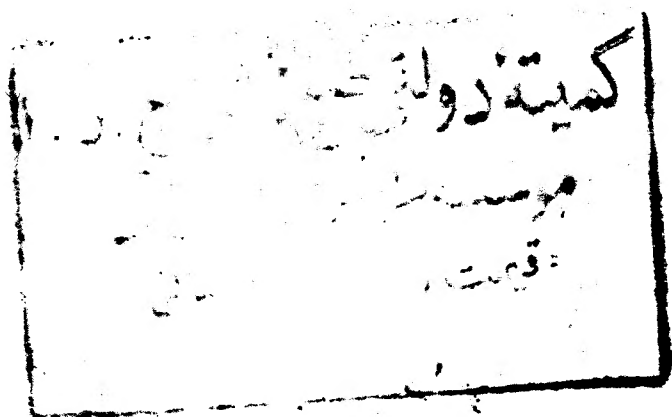
از همین تاریخ به بعد کشور ما برای اولین بار در حیات سیاسی اجتماعی اش صاحب قانون اساسی گردید و آنهم قانون اساسی که نماینده گان مردم از سراسر کشور بر آن غور نمود و تصویب نافذش کردند که مسلماً این امر خود منجیث یک رویداد برجسته در تاریخ کشور ما به حساب می آید.

متصل اینکه امیر امان الله خان در سال ۱۳۰۷ از سفر هفت ماهه اش از کشور ها ی اروپایی به افغانستان برگشت میخواست مرحله دوم اصلاحات اقتصادی اجتماعی را هر چه زودتر به منصه اجرا گذارد و بدین منظور بار دیگر نماینده گان باصلاحیت مردم اعم از علما و روحانیون، روشنفکران بشمول زنان جهت اشتراک در لویه جرگه سال ۱۳۰۷ گرد آمدند. این جرگه بزرگ مردمی نیز هما نند سایر جرگه ها مسایل مبرم و حیاتی جامعه را مورد بحث قرار داده و فیصله های سازنده را به تصویب رسانید.

نظر مختصری بر پیشینه لویه جرگه‌ها

در میهن ما

نصیر سہام

نظر مختصری بر پیشینه لویه جرگه هادر میهن ما

نصیر سبام

نام کتاب : نظر مختصری بر...
نویسنده : نصیر سهرام
سال : ۱۳۶۶
شماره : ۱۰۷
تیراژ : ۱۰۰۰
محل چاپ : مطبعه دولتی

فهرست مطالب

- پیشگفتار .
- جرگه تاریخی سال ۱۰۸۸ ه . ش (۱۷۰۹ م)
- جرگه ملی و تاریخی ((شیر
- سرخ)) سال ۱۱۲۶ ه . ش (۱۷۴۷ م)
- لویه جرگه سال ۱۲۴۴ ه . ش (۱۸۶۵ م)
- جرگه ملی و عمومی سال ۱۲۹۴ ه . ش (۱۹۱۵ م)
- جرگه ملی سال ۱۳۰۱ ه . ش (۱۹۲۲ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۰۳ ه . ش (۱۹۲۴ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۰۹ ه . ش (۱۹۳۰ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۴۰ ه . ش (۱۹۴۱ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۳۴ ه . ش (۱۹۵۵ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۴۳ ه . ش (۱۹۶۴ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۵۵ ه . ش (۱۹۷۶ م)
- لویه جرگه سال ۱۳۶۴ ه . ش (۱۹۸۵ م)
- سخن واپسین